

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/67/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715214640
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7715214640.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu, v spore žalobcu EKOÚNIA s.r.o., Priemyselná 33/3852, Michalovce, IČO: 36 216 305, zast. advokátom JUDr. Jánom Husárom, Alžbetina 3, Košice, IČO: 31 955 380, proti žalovanému Mesto Michalovce, Námestie Osloboditeľov 1015/30, Michalovce, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného mesta proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 5C/359/2015-152 z 23.10.2017

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.
Náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1 754,26 € spolu s 9,05 % ročným úrokom z omeškania od 01.08.2015 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Súd priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania o ktorých bude rozhodnuté osobitným rozhodnutím (výrok II.).

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 1 759 € spolu s 9,05 % ročným úrokom z omeškania od 04.08.2015 do zaplatenia, a to z titulu bezdôvodného obohatenia na tom základe, že spoločnosť EKOÚNIA, s.r.o., so sídlom Priemyselná 33/3852, Michalovce je vlastníkom pozemku, ktorý je vedený na LV č. XXXX k. ú. M. parcelné číslo registra „E“ 8250/4 o výmere 231 m², ktorá parcela sa nachádza pod miestnou komunikáciou na ulici Továrenskej v Michalovciach. Žalobca nemôže tento pozemok užívať z dôvodu, že je využívaný vo verejnom záujme predovšetkým Mestom Michalovce a jeho občanmi ako miestna komunikácia. K žalobe pripojil snímku z mapy (č.l. 6 spisu) so zakreslením spornej nehnuteľnosti ako aj LV č. XXXX C.. Ú.. M., kde parcela č. 8250/4 je vedená vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Ako dôkaz o tom, že sporná parcela je využívaná ako miestna komunikácia predložil uznesenie Mestskej rady v Michalovciach zo dňa 14.04.2009, jedná sa o uznesenie č. 36 (č.l. 8 a nasledujúcich spisu), z ktorého vyplýva, že žalovaný v zmysle plánu opravy a údržby ciest, chodníkov a kanálových vpustov - mestská rada schválila v bode 3. Opravu a údržbu chodníkov, výtlky a nerovnosti na chodníkoch aj na ulici Továrenskej pod bodom 49.

3. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Košice I, z vložky 13493/V súd zistil žalobca EKOÚNIA, s.r.o. bola zapísaná do obchodného registra dňa 20.09.2002, jej sídlom je Priemyselná ulica 33/3852, Michalovce. Z listu vlastníctva č. XXXX C.. Ú.. M. súd zistil, že na tomto je okrem ďalších dvoch parciel vedená parcela registra „E“ č. 8250/4 - orná pôda o výmere 239 m² vo výlučnom vlastníctve EKOÚNIA, s.r.o., a to titulom kúpy zo dňa 27.06.2005. Z kópie katastrálnej mapy na č.l. 6 spisu mal súd za preukázané, kde sporná parcela č. 8250/4 je situovaná a táto je jednoznačne v celom svojom rozmere toho času na ulici Továrenskej v Michalovciach v časti od Sobraneckej cesty smerom doľava po

ulici Továrenskej smerom k objektom BSH ako aj ďalších firiem, ktoré majú svoje sídla a prevádzky na tejto ulici. Z uznesenia Mestskej rady v Michalovciach č. 36 zo dňa 14.04.2009 na č.l. 8 a nasledujúcich spisu v časti Plán opravy a údržby ciest, chodníkov a kanálových vstupov v Michalovciach mal súd za preukázané, že mestská rada uvedeného dňa pod bodom 3. písm. a/ výtlky a nerovnosti na chodníkoch schválila opravu a údržbu chodníkov okrem iných aj na ulici Továrenskej pod bodom 49. Zo stavebného povolenia Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Košice č. 2011/01424-3 zo dňa 25.07.2011 súd zistil, že toto bolo vydané v prospech stavebníka Slovenská správa ciest, Investičná výstavba a správa ciest Košice, Kasárenské námestie 4, Košice a že sa jednalo o povolenie výstavby stavby „I/50 - 359 Michalovce nadjazd“. V nadväznosti na toto stavebné povolenie Krajské riaditeľstvo PZ v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát svojim vyjadrením č. KRPZ-KE-KDI-66-977/2011 zo dňa 09.12.2011 súhlasil s predloženou projektovou dokumentáciou dočasného dopravného značenia počas rekonštrukcie nadjazdu v Michalovciach na štátnej ceste prvej triedy č. 50 na ulici Močarianskej ako aj z obchádzkovými trasami podľa grafickej prílohy z ktorej je zrejmé, že počas realizácie stavby Michalovce - nadjazd bola doprava presmerovaná po ulici Pekárenskej a Továrenskej v smere z Košíc do Michaloviec.

4. Z listu žalobcu sp.zn. 75/2012 zo dňa 26.04.2012 na č.l. 17 spisu mal súd za preukázané, že žalobca vzhľadom k tomu, že uvedenú parcelu č. 8250/4 o výmere 239 m² nemôže užívať, keďže na tejto je umiestnená miestna komunikácia na ulici Továrenskej navrhol Mestu Michalovce uzatvorenie nájomnej zmluvy alebo zámenu pozemkov počnúc od 01.05.2011 na dobu neurčitú. Z ďalšieho listu žalobcu sp.zn. 129/201 zo dňa 30.07.2014 súd zistil, že žalobca urgoval u žalovaného uzavretie nájomnej zmluvy, resp. zámennej zmluvy, ktorej sa domáhal listom zo dňa 26.04.2012. Z pokusu o zmier zo dňa 29.07.2015 súd zistil, že žalobca tento pokus doručil žalovanému 29.07.2015 a žiadal, aby žalovaný za obdobie od 01.08.2013 do 31.07.2015 uhradil žalobcovi bezdôvodné obohatenie za parcelu č. 8250/4 o výmere 239 m² v sume 1 759 € do 31.07.2015.

5. Zo znaleckého posudku T. P. Y.Ü., znalca z odboru oceňovania nehnuteľností č. 21/2013 zo dňa 03.03.2013 súd zistil, že úlohou znalca bolo určiť hodnotu nehnuteľnosti, a to časti pozemkov parciel registra „CKN“ 4471/22, 4546 k.ú. M. vedených na LV č. XXXX C..Ü.. M.. Jedná sa o nehnuteľnosti, ktoré sa nachádzajú na ulici B. Q. Z. M., kde všeobecná hodnota oceňovaných nehnuteľností v počte 46 m² predstavovala 570 €. Zo znaleckého posudku znalca T. T. L. č. 42/2011 zo dňa 07.03.2011 súd zistil, že predmetom znaleckej činnosti bolo určenie všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti - parcely č. 4117 evidovanej na LV č. XXXX C..Ü.. M.. Z grafickej prílohy vyplýva, že aj táto parcela sa nachádza pri dome smútku v Michalovciach a znalec stanovil hodnotu 74 m² plochy z tejto parcely všeobecnou hodnotou 1.328,30 €. Z nájomnej zmluvy č. 694/2012/OHsM na č.l. 68 spisu súd zistil, že Mesto Michalovce prenajalo nájomcovi COOP JEDNOTA Michalovce parcelu registra „CKN“ č. 68/5 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 485 m², vedenej na LV č. XXXX C..Ü.. M. v časti Z. za nájomné 3,3193 €/ m² ročne, spolu za 485 m², ročne 1 609,86 €.

6. Priznaná suma 36 000 € predstavuje bezdôvodné obohatenie za užívanie uvedených nehnuteľností za obdobie od 01.06.2007 do 31.05.2008. Na strane päť citovaného rozsudku prvostupňový súd cituje rozsudok Najvyššieho súdu SR 4Cdo 52/2009 zo dňa 31.01.2011, kde v obdobnej právnej veci - navrhovateľky O. B. proti odporcom v 1. rade Mesto Nitra, v 2. rade Slovenská republika - Krajský úrad Nitra, o zaplatenie 1 822,41 € s príslušenstvom vo veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 25C/87/2002 o dovolaní odporcu v 1. rade proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 29.9.2008, sp.zn. 5Co/94/2008 rozhodol tak, že NS SR dovolanie zamietol. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka sa návrhom proti odporcom domáhala vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré spočívalo v užívaní parcely č. X odporcom v 1. rade, ktoré je verejným priestranstvom - verejnou zeleňou s neobmedzeným okruhom užívateľov, najmä obyvateľmi obytných domov v bezprostrednej blízkosti pozemku s tým, že odporca spochybňoval správnosť právneho záveru odvolacieho súdu o pasívnej vecnej legitímácii uspokojenia nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia argumentujúc, že jeho užívanie spornej nehnuteľnosti - pozemku nebolo v konaní preukázané. Dovolací súd uviedol, že právny názor odvolacieho súdu o pasívnej legitímácii je správny ako aj záver vychádzajúci z toho, že v danom prípade išlo o bezdôvodné obohatenie vzniknuté užívaním cudzej veci bez zmluvy, teda bez právneho dôvodu.

7. Obec (mesto) má postavenie verejnoprávnej korporácie, má vlastný majetok má vlastné príjmy a hospodári za podmienok stanovených zákonom podľa vlastného rozpočtu (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III.ÚS 389/08 z 1.apríla 2009). Preto, ak nie je v občianskoprávnej rovine (napr. zmluvou upravené) všeobecné užívanie verejného priestranstva zahrňujúce aj len sčasti pozemky

vlastnícky patriace tretej osobe, má to za následok vznik bezdôvodného obohatenia na strane obce plnením bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka), pretože aj keď existuje právny dôvod užívania verejného priestranstva nejde o titul, podľa ktorého by obci vzniklo oprávnenie, aby také plnenie zo strany tretej osoby (strpenie užívania jej majetku) bolo poskytované bezplatne. Pripustením opačnej možnosti by došlo k porušeniu základného princípu občianskoprávných vzťahov spočívajúceho v rovnosti ich účastníkov (§ 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

8. Takéto chápanie vlastníckeho práva zodpovedá čl. 11. ods. 4 Listiny základných práv a slobôd (č. 23/1991 Zb. - ústavný zákon) podľa ktorého platí „Vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné len vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za náhradu.“ Pokiaľ teda dôjde k skutočnému (faktickému) obmedzeniu vlastníckeho práva, jednotlivec má základné právo na náhradu, čo sa plne vzťahuje aj na prípad posudzovanej veci. Zmyslom čl. 11 ods. 4 listiny je, aby obmedzenie vlastníckeho práva jednotlivca, ktoré je v záujme verejnom, v záujme spoločnosti, je rozumné a spravodlivé, bolo jednotlivcovi vykompenzované tým subjektom, v ktorého prospech k obmedzeniu dochádza, t.j. spoločnosťou (cez obec, štát).

9. Z rozsudku Krajského súdu v Košiciach 5Co/138/2012 zo dňa 26.09.2013 súd zistil, že krajský súd rozsudok Okresného súdu Michalovce 20C 138/2010-158 z 01.10.2012 v celom rozsahu potvrdil. Tento odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím, s právnym posúdením nároku žalobcu, ktorý bol uplatnený v tomto konaní ako aj s dôvodmi a právnymi normami o ktoré prvostupňový súd svoje rozhodnutie oprel. Na strane deväť v poslednom odseku potvrdzujúceho rozsudku výslovne odvolací súd uviedol, že čo sa týka otázky vlastníctva cestnej komunikácie pod ktorou sa nachádzajú pozemky žalobcu, že malo ísť o účelovú komunikáciu pre Vihorlat, š. p., závod Michalovce pred rokom 1990, teda že nemala charakter miestnej komunikácie, a že jej charakter sa k dnešnému dňu nezmenil. Uviedol, že v konaní bolo jednoznačne preukázané a súdom aj riadne vyhodnotené na základe vykonaného dokazovania, že na predmetných nehnuteľnostiach v posudzovanom období ako aj v súčasnosti sa nachádza miestna komunikácia, teda cesta, ktorá umožňovala obyvateľom mesta a nielen im vojsť do mesta Michalovce, dostaviť sa na ich pracovné miesta, podnikateľom majúcim svoje prevádzky na vstupoch predmetných nehnuteľností. Konštatuje, že ide o verejné priestranstvo, ktoré je využívané nielen občanmi mesta Michalovce, ale v prevažnej miere týmito občanmi a obyvateľmi mesta Michalovce. Aj tento súd konštatuje, že tieto komunikácie, ktoré sa nachádzajú na žalovaných parcelách sa využívali v minulosti ako aj v súčasnosti ako miestne komunikácie. Tiež konštatoval, že žalovaný vykonáva na týchto komunikáciách správu, že stará sa o ich údržbu, opravu, ktoré povinnosti mu vyplývajú zo zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, pričom podľa § 3d ods. 3 citovaného zákona miestne komunikácie sú vo vlastníctve obcí. S poukazom na § 3d ods. 6 vlastníci a správcovia pozemných komunikácií sú povinní pozemné komunikácie udržiavať v stave zodpovedajúcom účelu, na ktorý sú určené. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá citovaného zákona závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú bez preťahov povinní odstraňovať ich správcovia. Z uvedených dôvodov rozsudok 20C 138/2010-150 z 01.10.2012 Okresného súdu Michalovce v celom rozsahu potvrdil.

10. Mesto Michalovce zabezpečuje údržbu, úpravu tejto miestnej komunikácie, a to či už v zimnom, alebo v letnom období. V konaní bolo preukázané, že mesto Michalovce sa zo svojho rozpočtu podieľa na dotovaní miestnej hromadnej dopravy, ktorá zabezpečuje v prevažnej väčšine transport občanov mesta Michalovce do podnikov, ktoré sa nachádzajú na ulici Továrenskej, či už je to BOSH SIEMENS, EHLEBRACHT s.r.o., Zemplínske strojárne a iné nachádzajúce sa v danej lokalite so zabezpečením práce a prepravy, pričom túto ulicu využívajú aj občania mesta Michalovce, aby sa mohli dostať na prevádzky, ktoré sa na ulici Pekárenskej a Továrenskej nachádzajú. V žalovanom období od 01.08.2013 do 31.07.2015 sporná parcela tvorila miestnu komunikáciu, ktorou sa uskutočňuje preprava osôb ako aj motorových vozidiel.

11. Čo sa týka výšky nemajetkovej ujmy žalobca svoj nárok oprel o kúpnu zmluvu, ktorú uzavrelo Mesto Michalovce dňa 09.07.2014 ako predávajúci s kupujúcim T. Z. M. a predmetom predaja boli nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXXX C.. Ú.. M., pričom kúpna cena predstavovala 11 446 €, ktorá bola zložená z pevnej sumy 980 € a zvyšnú časť tvorilo nájomné za užívanie uvedeného pozemku Mestom Michalovce vo výške 10 446 € za obdobie od 01.01.2011 do 31.03.2015, čo predstavuje na nájomnom sumu 3,51 € za 1 m² za rok (3,51 € x 700 m² x 4,25 roka). Keďže žalovaný namietal výšku požadovaného bezdôvodného obohatenia a predložil aj nájomné zmluvy, ktoré sám uzavrel s COOP JEDNOTA Michalovce č. zmluvy 694/2012/OHsM zo dňa 09.10.2012 ako aj nájomnú zmluvu č.

692/2012/OHsM, ktorú uzavrelo Mesto Michalovce ako prenajímateľ s COOP JEDNOTOU Michalovce dňa 09.10.2012 ako aj znalecké posudky č. 21/2013 T.. P. Y. Q. Č.. XX/XXXX T.. B. L. a tvrdil, že výška bezdôvodného obohatenia je nižšia ako je požadovaná zo strany žalobcu súd mal za to, že predmetné posudky sú pre toto konanie nepoužiteľné vzhľadom na to, že tieto boli vyhotovené za účelom odpredaja pozemkov vopred určeným záujemcom podľa zásad hospodárenia s majetkom mesta v zmysle článku IX bod 8b citovaných zásad. Závery týchto posudkov hovoria len o všeobecnej hodnote pozemkov, ktoré nemožno porovnávať s plochou, rozlohou, tvarom a účelom pozemkov, ktoré sú predmetom sporu. Čo sa týka predložených zmlúv, ktoré uzatvorilo mesto v dvoch prípadoch s COOP JEDNOTOU Michalovce ako prenajímateľom a v jednom prípade s T.. Z. M.U. súd mal zato, že sa jedná o nehnuteľnosti, ktoré sa nachádzajú v iných lokalitách mesta Michalovce a že na tieto lokality sa vzťahuje rovnaká tarifa sadzby nájomného podľa všeobecne záväzného nariadenia Mesta Michalovce č. 101/2007 a že tieto zmluvy nemožno priamo aplikovať na určenie výšky nájomného - bezdôvodného obohatenia v tomto konaní na spornú parcelu v uvedenom žalovanom období. Súd preto nariadil vo veci znalecké dokazovanie znalcom z odboru stavebníctva, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností T.. V. O., ktorý vo veci podal znalecký posudok č. 1/2017, ktorý bol doručený súdu 08.02.2017 a kde znalec pre výpočet všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti použil ako metódu polohovej diferenciácie tak aj porovnávaciu metódu. Na základe porovnávacjej metódy dospel znalec k hodnote obvyklého nájomného vo výške 3,67 € za 1 m² za rok. Na základe metódy polohovej diferenciácie znalec dospel k hodnote obvyklého nájomného za 1 m² za jeden rok vo výške 3,412 €. V závere znaleckého posudku sa znalec priklonil, aby v danom prípade bola použitá porovnávacía metóda, ktorú považoval za vhodnejšiu pre určenie výšky obvyklého nájomného. Takto výška obvyklého nájomného za obdobie od 01.08.2013 do 31.07.2015, teda za 24 mesiacov predstavuje sumu 1 764,26 € - 3,67 €/1 m² x 239 m² x 2 roky = 1 754,26 €. Pozemky žalobcu neboli vyvlastnené vo verejnom záujme, avšak žalobca ako vlastník pozemkov je povinný strpieť obmedzenie svojho vlastníckeho práva tým, že jeho pozemky sú užívané pre potreby všetkých ako verejné priestranstvo s neobmedzeným okruhom užívateľov, najmä obyvateľmi mesta Michalovce, je užívaním žalovaného. Súd mal vzhľadom na vyššie uvedené zato, že na strane žalovaného z dôvodov vyššie uvedených je žalovaný vo veci pasívne legitimovaný, preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi výšku bezdôvodného obohatenia 1 754,26 €, ktorú výšku určil znalec T.. V. O. vo svojom znaleckom posudku, ktoré znalecké dokazovanie bolo nariadené súdom.

12. Súd mal zato, že žalovaný sa dostal do omeškania dňom 01.08.2015, keďže na pokus o zmier zo dňa 29.07.2015 ani na predchádzajúce listy žalobcu z 26.04.2012, 30.07.2014 nereagoval. S poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia súd priznal žalobcovi aj 9,05 % ročný úrok z omeškania z prisúdenej sumy, počnú od 01.08.2015 do zaplatenia.

13. V podanom odvolaní žalovaný namietal, že tu dôvod na zrušenie rozsudku a usporiadanie sa s otázkou vzniku vecného bremena v zmysle zák. č. 66/2009 Z.z.

14. Vytykal súdu v odvolaní, že sa nedostatočne zaoberal predmetnou parcelou a jej vlastníctvom, neviduje ako vlastnícky stav Mesto Michalovce túto komunikáciu, súd nesprávne to posúdil ako verejné priestranstvo. Ďalej sa nevysporiadal podľa názoru prednostu žalovaného ani s uznesením Najvyššieho súdu SR 4M Cdo/1/2016 a 7Cdo/26/2014, jednorazová náhrada za vecné bremena patrí vlastníčkovi v čase vzniku vecného bremena, teda k 1.7.2009, žalobca ešte nemohol mať vtedy podnikateľský zámer.

15. Vo vyjadrení mesta (č.l. 181-183 spisu) takmer po polroku od vyhlásenia rozsudku bola zaslaná oprava odvolania a doplnenie odvolania s poukazom na odkaz súdu na uznesenie Mestskej rady č. 36/2009, na ktoré vyjadrenie, ale žalobca už nereagoval.

16. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 385 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s prihliadnutím na ustálenú súdnu prax podľa § 380 v rozsahu podaného odvolania a v zákonom stanovenej lehote preskúmal napadnutý rozsudok a dospel k záveru, že je treba potvrdiť napadnutý rozsudok podľa § 387 CSP.

17. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. e) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných)

skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas sporu najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas sporu najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP.

18. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP.

19. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach sporových strán) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú strany sporu na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu sporu práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

20. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaného, v ktorom sa v podstate iba opakujú skutočnosti, s ktorými sa súd v odôvodnení napadnutého rozsudku presvedčivo a výstižne vyrovnal.

21. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

22. Odvolací súd poukazuje v celom rozsahu na ustálenú súdnu prax (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4MCdo/1/2016, ktorým bolo dovolanie odmietnuté proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/56/2013) a z danej problematiky nesporne vyplýva, že predpisom, ktorým sa upravujú vlastnícke vzťahy k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce (aj vyšších územných celkov nadobudnutých podľa osobitných predpisov), pričom problém náhrady za nútené obmedzenie vlastníckych práv (mesta) so zreteľom na problém náhrady za nútené obmedzenie vlastníckych práv vlastníkov pozemkov pod stavbami, avšak pri ust. § 4 odkazuje sa na úpravu ust. § 151n až § 151p Obč.zák., pri riešení otázky náhrady za obmedzenie vlastníckych práv, je potrebné z týchto ustanovení vychádzať a nemožno opomenúť, že zák. č. 66/2009 Z.z. poskytnutie náhrady vlastníčkovi pozemku pod stavbou v podobe náhrady pozemku pod stavbou v podobe náhradného pozemku podmieňujú ochotou vlastníka stavby na uzavretie zámennej zmluvy a tiež ďalšou podmienkou, ktorou je existencia pozemku vo vlastníctve vlastníka stavby, súčasťou na zámenu. Až neuplatnenie uvedeného postupu (napr. problém verejnej komunikácie) je dôvodom usporiadania pomerov k pozemku pod stavbou v rámci konania o nariadení pozemkových úprav, pričom osobou oprávnenou požiadať o nariadenie pozemkových úprav je len vlastník stavby, s možnosťou aj usporiadania formou finančnej náhrady, preto takýto vlastník požiada o túto náhradu. Ak zák. č. 66/2009 Z.z. nedáva vlastníčkovi pozemku žiadnu možnosť domáhať sa

usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemkom zaťažených zákonným vecným bremenom a ponecháva ich usporiadanie výlučne na dobrej vôli užívateľovi pozemku, záver o neexistencii práva vlastníkov pozemku na náhradu za nútené obmedzenie vlastníckeho práva na dobu vopred neurčiteľnú, nemôže byť v súlade nielen s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, Listinou základných práv a slobôd, ale ani s Ústavou Slovenskej republiky. Súd nižších stupňov však v predmetnej veci nevysvetlili, akými úvahami dospeli k záveru, že žalobcom nevznikol nárok na náhradu za obmedzenie ich vlastníckeho práva k pozemku, ktorý v súčasnosti trvá viac ako 5 rokov ....

23. Neskoršie na základe sťažnosti Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze z 19. januára 2016 I.ÚS/341/2015 vyslovil, že základné právo (napr. stredných odborných hotelových škôl) na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé konanie bolo týmto uznesením NS SR 4M Cdo/2/2014 porušené, lebo vznikla v tomto konaní vada.

24. Odvolací súd konštatuje, že treba súhlasiť s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach v podobnej veci súdu prvej inštancie (9Co/558/2015), keďže aj prax najvyššieho súdu (4Cdo/52/2009) je správny a rozsudok Najvyššieho súdu SR 7Cdo/26/2014 už nenavrhuje aplikovať v tejto veci. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie sa dôsledne zaoberal zák. č. 66/2009 Z.z., dôsledným bezdôvodným obohatením, komparatistickou metódou vyložil aj znalecký posudok a náhradu za užívanie verejnej cesty, pretože mesto má postavenie verejnoprávnej korporácie, ktorá vlastní majetok a zabezpečuje vlastnými príjmami a hospodárením v zmysle vlastného rozpočtu aj mestskú hromadnú dopravu, úpravu miestnym komunikáciám a zisky od živnostníkov a rôznych organizácii majúcich svoje sídla, resp. prevádzky na vstupe týchto komunikácií a to ulíc Továrenská a Pekárenská, a preto ak nie ani vo všeobecnej rovine (tu sa odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie), t.j. zmluvou upravené všeobecné užívanie verejného priestranstva, ktoré pozemky vo vlastníctve žalobcu sú a tieto patria tretej osobe, má to za následok len a len vznik bezdôvodného obohatenia na strane mesta plnením bez právneho dôvodu podľa § 451 ods.2 Obč. zák. (aj keď existuje právny dôvod užívania tohto verejného priestranstva, nejde o titul, podľa ktorého by mestu vzniklo oprávnenie, aby takéto plnenie alebo strpenie užívania majetku treťou osobou bolo poskytované bezplatne). Znalecký posudok vypracovaný T. V. O. č. 1/2017 je pre tento spor použiteľný. K viacerým námietkam v odvolaní je treba uviesť, že po rozhodnutí najvyššieho súdu sp.zn. 3Cdo/12/2017 zo dňa 11.10.2017 ako aj ďalšieho rozsudku (Najvyšší súd SR z 11.1.2011 sp.zn. 5Cdo/279/2010), lebo uplynutím lehoty na odvolanie možnosť odvolateľa dopĺňať dôvody odvolania zaniká, nie je možné už aby akceptoval ďalšie námietky v odvolaní a ďalšie vytýkané vady z hľadiska nerešpektovania judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len ESLP), pretože nemožno reagovať na každé stanovisko žalovaného, resp. na každú odvolaciu repliku, keďže v tejto súvislosti sa poukazuje aj na judikatúru aktuálnu v súčasnosti, podľa ktorej najvyšší súd považuje za nemysliteľné, aby súd každej inštancie bol povinný donekonečna udržiavať stav konfrontácie medzi podaniami účastníkov konania (stranami sporu), lebo je dané na jeho posúdení, kde je rozhodná hranica takúto konfrontáciu ukončiť (porovnaj III.ÚS/507/2012, IV.ÚS/19/2012 Ústavný súd SR).

25. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako zákonný potvrdil podľa § 387 CSP v celom rozsahu a o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 CSP s tým, že úspešný žalobca si ani neuplatnil.

26. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.